

"שמעו ותחי נפשכם"

העורך: הרב יצחק עידו וובר ארליך שליט"א

מתורתו של הגאון הצדיק רבי משה וובר זיע"א

גליון מס' 744

פרשת נח ד' חשוון תשע"ז - נא לא לעיין בעלון בשעת התפילה ובקריאת התורה

מאמרותיו

שבעה שבעה באו אל נח (מהחיות הטהורות)

שבשביל הקרבנות שהקריב נח, נשבע הקב"ה שלא יביא מבול לעולם, הרי שהעולם עומד על הקרבנות.

על פי דברים אלה צריך להבין למה לא הקריב נח קרבנות לפני המבול, הרי על ידי כך היה העולם קיים בזכות הקרבנות כמו שנתקיים אחר כך, ולא היה צורך להביא את המבול. התירוץ לכך, על פי מה

פירש רש"י: "כדי שיקריב מהם קרבן בצאתו". והרמב"ן כותב שם בנוגע לפסוק ח': "מן הבהמה הטהורה וגו' שבאו מכולם שנים, זכר ונקבה מעצמם, ונח הוסיף להביא מן הטהורים ששה זוגות וכו' לצורך קרבן". וכתוב במסכת אבות: "על שלשה דברים העולם עומד - על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים", פירש הרע"ב: "עבודת הקרבנות וכו'".

העיקר הוא המעשה

שלא לעכב את הפונים בבקשת עזרה

שנכח כל אותה העת במקום ופנה ואמר אל הרב: "אולי כדאי שהרב יסיים קודם לסכך את הסוכה ורק אז ירד מהשולחן לתת את הצדקה".

אולם הרב לא שעה לדברי היהודי וירד כמקודם להגיש את הסיוע.

לבסוף לאחר הפרעות נוספות, הוא סיים את מלאכת הסיכוך.

כשירד מהשולחן הוא פנה לאותו היהודי ואמר לו: "זמנם של יהודים בערב חג הסוכות הוא יקר מאוד ולכן אני מעדיף להפסיק כמה שנדרש את המלאכה שבה אני עוסק ובלבד שלא לעכב את היהודים שפונים אלי בבקשת עזרה".

רב חג הסוכות וכן בערב חג הפסח היו יהודים רבים פוקדים את ביתו של הרב זיע"א כדי לקבל ממנו סיוע כספי לחג. **את כספי הצדקה שחולקו על ידו הוא היה מקבץ חודשים ספורים לפני כן מנדיבי עם.** באחת השנים סיפר יהודי שהיה מקורב אליו את הסיפור דלהלן:

הרב זיע"א עלה על השולחן שבסוכתו כדי להשלים את מלאכת הסיכוך שבסוכה. לפתע הגיע יהודי וביקש את התמיכה לחג. הרב ירד מהשולחן ונתן לו סכום הגון שהאיר את עיניו של היהודי משמחה. מיד לאחר מכן שוב עלה הרב על השולחן כדי להשלים את מלאכת הסיכוך. ואז הופיע יהודי נוסף שביקש תמיכה. הרב ירד שוב מהשולחן ניגש למלא את מבוקשו של היהודי. ואז עלה הרב בפעם השלישית על השולחן כדי לסיים את המלאכה. והנה לא עוברות דקות רבות ויהודי נוסף מגיע. בשלב הזה התערב אותו היהודי

זה קרה השבוע!

האוייב אינו מבחין בין דם לדם

האירוע הנורא, המבעית והמזעזע שהתרחש השבוע ביום הראשון של חודש מרחשון אשר בו נרצח הרב ישעיהו קרישבסקי הי"ד על ידי בני עוולה ימ"ש, מוכיח לכולנו שכל עם ישראל מצויים בספינה אחת שמטלטלת בין הגלים הסוערים ומשוועת להגיע לחוף

מבטחים. ואינני מתכוון חלילה לרמז בזאת שדמו של הנרצח הנ"ל אדום יותר מדמם של הקדושים האחרים שנרצחו על קידוש השם. ברצוני רק להדגיש שמדובר ביהודי חרדי ירא שמיים שהלך לתומו בקרבת ביתו (ולא ברחובות שבהם מתגוררים הערבים) בשכונת גאולה בירושלים ונדרס למוות רק בגלל חזותו היהודית.

ומכאן עולה המסקנה הברורה שאיש מאתנו לא יכול לחשוב או לומר שהוא לא נוטל צד בעימות בין היהודים לערבים בארץ ישראל. כולנו צריכים להפנים ולהבין שמדובר כאן באויב אכזרי, זוועתי, חסר רחמים, צמא דם ורע לב שלא מבחין בין ילדים רכים לבין זקנים ואנשים חסרי ישע. כולם הם מטרה עבורו לרצח, לחיסול, לטבח ולהשמדה רח"ל.

המשך בעמוד אחרון

כל המעוניין לקבל את העלון "שמעו ותחי נפשכם" למייל שלו יפנה לכתובת המייל: shimovetechi@gmail.com

הדלקת נרות		מוצאי שבת	
ירושלים:	5.31	ירושלים:	6.42
תל-אביב:	5.46	תל-אביב:	6.44
חיפה:	5.36	חיפה:	6.43
באר-שבע:	5.46	באר-שבע:	6.46
		רבינו תם:	7.22

לקט של הדברים הכתובים בגליונות אלה מושמעים בהרחבה בסדרת הקלטות "שמעו ותחי נפשכם" להשיג: 02-5828284

את העלון ניתן לראות בע"ה www.veber.co.il

הודעה משמחת: המעוניינים להגיע לקבלת הקהל של עורך העלון הרב עזו וובר שליט"א בכדי להתייעק בנושאי חינוך ילדים, שלום בית ועוד יתקשרו לטל. 058-5828284

הוראה למעשה

ל עולם אל יוציא אדם דבר מגונה מפיו" (מס' פסחים דף ג ע"א).

המקור בפרשה: "ומן הבהמה אשר איננה טהורה" – "עיקם הכתוב שמונה אותיות ולא הוציא דבר מגונה מפיו".
ואולם דבר זה הוא רק לגבי סיפור דברים, אבל כשצריכים לפסוק הלכה מחוייבים לומר דבר ברור – זה טהור, זה טמא, וכמו שמצינו בתורה בנוגע לחיות ועופות טהורים וטמאים, וכלשון הכתוב: "וזה לכם הטמא"

מענייני הפרשה

על פי חי שאמר "בא" על פיו גם יצא

"וידבר אלקים אל נח צא מן התבה וגו'"

"למדנו רבינו: מהו ליתן רוק טפל על גבי עין בשבת, אמר רבי חייא בר אבא בשם ר' לוי אסור ליתן רוק על גבי עין בשבת מפני שהוא כמרפא בשבת. בא וראה שאין מכה בעולם שאין לה רפואה, ומה היא רפואתו של יצר הרע? תשובה!... כיון שלא עשו תשובה – "וימח את כל היקום וגו'" ושייר לנח בתיבה. כיון שנחו המים, היה צריך לצאת מן התבה, אלא (שאמר נח) ברשות הקב"ה נכנסתי, שאמר לי "בא אתה וכל ביתך אל התיבה", ועכשיו איני יוצא אלא ברשותו. נגלה עליו הקב"ה ואמר לו: "צא וגו'". (מדרש תנחומא)

בכדי לבאר את הקשר של הלכה זו לכאן, אפשר לומר כך: האיסור של רפואה בשבת, מלבד הטעם הפשוט המובא בהלכה, שזוהי גזירה משום שחיקת סממנים (כמבואר בפירוש רש"י במס' שבת דף נ"ג ע"ב, ובשו"ע אר"ח ריש סימן שכ"ח), יכול להיות גם משום טעם נוסף, והוא – ששבת עצמה הינה רפואה, כדאיתא במס' שבת דף י"ב ע"א וזה לשונו: "שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא. רבי מאיר אומר, יכולה היא שתרחה". פירש רש"י: "אם תכבדוה מלהצטער בה". וענין זה הוא על דרך המבואר בשו"ע אר"ח סימן ל"א, וזה לשונו: "בשבת ויו"ט אסור להניח תפילין מפני שהם אות, ואם מניחין בהן אות אחר, היה זלזול לאות שלהם", ומקורו מהזוה"ק. (עיין בב"י). כמו כן יובן כאן לענינינו, שמכיון

(אדמו"ר הרמ"מ מליבאוויטש נ"ע). עוד אמרו רז"ל שם: "לעולם ישנה אדם לתלמידו דרך קצרה".

וכאן נשאלת השאלה: מה עדיף יותר – דרך קצרה ומגונה, או לשון נקיה וארוכה. התשובה לשאלה זו במחלוקת שנויה: הר"ן בשם התוספות כותב שלשון קצרה עדיף, ואילו הר"ן בעצמו חולק על התוספות וסבירי ליה שלשון נקיה עדיף. ועיין במהרש"א שסבירי ליה ששניהם שוים.

ששבת יכולה שתרחה אם מכבדים אותה, מובן שמכבוד שבת – זה לא להתעסק ברפואות ולא לזלזל ביכולת השבת שתרחה אם מכבדים אותה. (כמובן שמדובר כאן בחולה שאין בו סכנה, שהרי אם מדובר בחולה שיש בו סכנה, פקוח נפש דוחה אז את השבת).

מכל האמור לעיל מובן כעת, שמה שכתוב "ורפא ירפא", שמה למדו חז"ל במס' בבא קמא – "מכאן שניתן רשות לרופא לרפאות", היתר זה לא נאמר אלא רק על ימי החול, אבל בנוגע לשבת, השבת יכולה היא שתרחה בעצמה ואסור להתעסק בה ברפואות. והמדרש נוקט את הדוגמא של רוק על גבי העין, בכדי להראות שהגם שאין בו שום מלאכה, אפילו הכי אסורה רפואה זו בשבת מהטעם המבואר לעיל, ורק איזה רפואה מותרת בשבת, זוהי התשובה, (שבאמת היא פקוח נפש), ועיין בשל"ה הק' במסכת ר"ה שלו בשם סדר היום ודעתו בזה.

וממילא כל ההלכה הזאת שייכת לפרשת נח, כי כמו שמצינו אצל נח שבשעה שהקב"ה אמר לו "בא אתה וכל ביתך אל התיבה", אמר נח: "איני יוצא אלא ברשותו" (על דרך מה שכתוב במסכת ביצה: "דבר הנאסר במנין צריך מנין אחר להתירו", עיין שם ברש"י ותוס'), ועל כן נגלה עליו הקב"ה ואמר לו: "צא מן התבה", כמו כן בענין הרפואה, מכיון שהקב"ה מכה, צריך היתר לרפא את המכה, ובשבת אין לזה היתר כנ"ל.

בסיעתא דשמיא

מחידושי העורך שליט"א

שאלות קצרות ותשובות בצידן:

1. מה הקשר בין סיום הפרשה הקודמת פרשת בראשית לתחילת פרשתנו – פרשת נח.

תשובה: הפרשה הקודמת מסתיימת במילים: "ונח מצא חן בעיני ה'" ואילו פרשת נח פותחת במילים "ואלה תולדות נח". וכשמצרפים את שני הפסוקים בסדר הזה מתקבל המשפט: "ונח מצא חן בעיני ה' – ואלה תולדות נח" ומכאן מקור נוסף למה שרש"י כותב בהמשך: "תולדותיהם של צדיקים – מעשים טובים".

2. מהיכן הרמז בשלושת המילים הראשונות של פרשתנו שנח אכן היה איש צדיק?

תשובה: ראשי התיבות של שלושת המילים "אלה תולדות נח" הינם: אתן. ומכאן הרמז שעל לשונו של נח תמיד הייתה שגורה המילה "אתן" – היינו שהוא נתן כל הזמן מעצמו לאחרים, כדרכם של צדיקים שחושבים על אחרים ולא על עצמם.

3. "אלה תולדות נח איש צדיק תמים היה בדורותיו", מדוע הפסוק הראשון של פרשתנו מזכיר פעמיים את שמו של נח? הרי לכאורה מספיק היה לכתוב: "אלה תולדות נח איש צדיק תמים היה בדורותיו"?

תשובה: הגימטריה של המלה נח – היא 58 כמו הגימטריה של המשפט: "הבוטח בה" ומכאן שהפסוק בא לרמז לנו: מה הם תולדותיו של נח – הבוטח בה', היינו שבטחונו בה' היה תולדותיו ונר לרגליו.

לעילוי נשמת האשה החשובה מרת שרה גולדה קופמן ז"ל בת הרה"ג רבי אלימלך וובר ז"ל

לעילוי נשמת הרבנית הצדקנית שהייתה מפורסמת במעשי חסדיה הכבירים – מרת יהודית רובינשטיין ז"ל – נפטרה בר' ניסן תשע"ג

לעילוי נשמות הגה"ח פנחס לייבוש וובר זיע"א בן רבי דוד ז"ל וזוגתו הרבנית הצדקנית מרת חוה ע"ה (הוריו של מורינו הגה"צ רבי משה וובר זיע"א)

אליהו הנביא והחתולה

הצליח העני להיכנס לתוך הבית, מבלי שהבעל ואשתו ירגישו. הוא עלה על התנור בפינת חדר האורחים ונשכב שם. כשנפתה האשה לדלת ולא ראתה את העני, הבינה שלמשמע דבריה החליט לעזוב את ביתם, והלך ללון במקום אחר.

בחצות הלילה, ראו תלמידי החכמים את העני יורד מהתנור כשבידו מקל. הוא הסתובב בחדר אנה ואנה וחיפש משהו. לפתע נכנסה לחדר חתולה גדולה, העני עם המקל הסתער עליה וחבט בה בכל כוחו. כשהחתולה שכבה מוכה וחבולה ולא יכלה לזוז, הוציא העני שק מתרמילו והכניסה לתוכו והמשיך להכותה, אחר כך תפס את השק עם החתולה וזרקו מבעד לחלון.

תלמידי החכמים שישבו ולמדו תורה, נדהמו לראות את המחזה האכזרי. הם ניסו למנוע מהעני להמשיך להכות את החתולה, אך הוא ביקש מהם להמשיך בלימודם ולא להפריע לו ב"עבודתו". "תאמינו לי שאני יודע מה שאני עושה" אמר להם האיש. תלמידי החכמים הבינו שהעני הזה אינו איש פשוט, וכי אינו סתם אכזר האוהב להתעלל בחיות. לאחר ה"מעשה" חזר העני למקום מנוחתו על התנור.

הבעל ואשתו לא הצליחו להירדם כל הלילה, הם עמדו בחדרה סביב עריסת התינוק והתפללו שהפעם יעבור התינוק את הלילה שלפני הברית בשלום. כל הסיפור עם העני והחתולה לא הגיע לאזנם.

שמחתם של ההורים לא ידעה גבולות, לאחר שבבוקר התעורר התינוק חי, בריא ושלם. הם החלו בהכנות לקראת חגיגת הכנסתו לבריתו של אברהם אבינו עליו השלום.

לאחר שהשכנים והמכרים שמעו שהתינוק חי, בריא ושלם, התאספו מאות אנשים לסעודת ברית המילה. גם העני לבוש הסחבות, שהתעלל בחתולה, השתתף בברית. לאחר הברית, כשכולם נדחפו ואיחלו לאבי הבן מזל טוב, ניגש גם העני ובירך את בעל הבית, ומיד עזב את המקום.

באותו רגע נזכר בדבריו של הרבי הרש"ב בקשר לעני שיבוא לביתו ויבקש ללון בו

באמצע הסעודה סיפר אחד מתלמידי

שתשלם להם ביד רחבה". דבר נוסף אמר לו הרבי: "אם יבוא לביתך עני בערב הברית ויבקש נדבה, תתן לו נדבה ביד נדיבה, ואם יבקש העני לישון בביתך תאפשר לו זאת".

היהודי חזר לביתו וסיפר לאשתו את כל מה שאמר לו הרבי, ולמרות שנסע כלא מאמין במופתים שמחוללים הצדיקים, הרי כשחזר הוא הפך למאמין, ואמר לאשתו כי הוא סמוך ובטוח שברכתו של הרבי תתממש.

עברה שנה והאשה ילדה בשעה טובה בן. השמחה בבית היתה גדולה מאד. הם הכינו סעודה גדולה לקראת חגיגת ברית המילה. הם זכרו היטב את מה שהרבי אמר להם שיש לקחת מנין תלמידי חכמים בלילה שלפני

הברית. אבל הוראתו השניה של הרבי בקשר לעני שיבקש נדבה נשכחה מהם.

ואמנם בלילה שלפני הברית הביא הבעל עשרה תלמידי חכמים. הוא שילם להם ביד רחבה והתנה עמם שיהיו ערים כל הלילה, וחלילה להם להירדם.

בשעה מאוחרת בלילה נשמעה נקישה על הדלת, כשפתחה האשה את הדלת עמד שם מקבץ נדבות לבוש סחבות שביקש נדבה, היא הוציאה סכום נכבד ונתנה לו. העני לא הסתפק בכך הוא ביקש מהאשה שתאפשר לו ללון בביתם הלילה. האשה פנתה לבעלה ואמרה: "שמעת!! העני שקיבל נדבה מבקש גם ללון בביתנו".

כשהאשה הפנתה את גבה ודיברה עם בעלה,

אחת העיירות ברוסיה התגורר יהודי ירא שמים שהיה עשיר גדול. ולמרות שהיה עשיר לא היה שמח בחלקו. דברים נוראים קרו לאיש: בכל פעם שאשתו ילדה בן, הרי בלילה שלפני הברית היה הבן מת מינה פתאומית, וזאת למרות שהילד נולד בריא ושלם. הדבר חזר ונשנה מספר פעמים, וכמובן שהבעל והאשה הצטערו צער רב.

שמעתי שלא הרחק מעיירתנו יש עיירה בשם ליובאוויטש ומתגורר בה צדיק גדול שמחולל מופתים

באחד הימים פנתה האישה לבעלה ואמרה: "הדברים האיומים שקורים לנו אין הם מקריים, יש כאן משהו שאנו לא מבינים אותו. שמעתי שלא הרחק מעיירתנו יש עיירה בשם ליובאוויטש ומתגורר בה צדיק גדול שמחולל מופתים. רבים נושעו על ידי אותו צדיק, אנא, סע לליובאוויטש ובקש את ברכתו של הצדיק".

הבעל שלא היה חסיד, סירב בתחילה למלא את בקשת אשתו, "לא חסיד אני ולא בן חסיד, אינני מאמין לסיפורי המופתים שהאדמו"רים עושים, ולכן אני לא אסע לצדיק שבליובאוויטש", כך טען הבעל לאשתו.

אך האשה לא הניחה לבעלה, היא בכתה והתחננה לבעלה שלמרות שהוא לא מאמין, שישע בכל זאת לליובאוויטש, "אם לא למענך – עשה זאת למעני", אמרה האשה.

האיש לא יכול היה לעמוד מול בכיותיה ודמעותיה של אשתו, ובלית ברירה נסע לליובאוויטש ונכנס ל"יחידות" לרבי מוהרש"ב. הוא סיפר לרבי על כל הצרות שפקדו אותם במותם הפתאומי של בניהם.

עליך להזהיר אותם כי עליהם להיות ערים כל הלילה ואסרו להם להירדם אפילו לרגע אחד

כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב בירך אותו שבקרוב יזכו בבן זכר – "זרעא חיא וקימא". הרבי הוסיף ואמר לו: "בלילה שלפני הברית תיקחו מנין של תלמידי חכמים שיישבו בביתכם במשך כל הלילה וילמדו תורה. עליך להזהיר אותם כי עליהם להיות ערים כל הלילה ואסרו להם להירדם אפילו לרגע אחד. כמובן

החכמים, שלמדו תורה כל הלילה, לאבי הבן, את הסיפור עם העני והחתולה. באותו רגע נזכר בדבריו של הרבי הרש"ב בקשר לעני שיבוא לביתו ויבקש ללון בו. הוא שלח מיד שליחים בכל העיירה לחפש את העני לבוש הסחבות, אך הוא, כאילו בלעה אותו האדמה, ועקבותיו נעלמו.

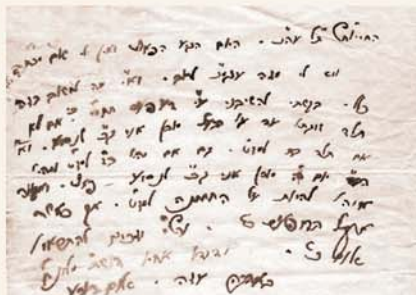
באותה עת התרחש בקצה השני של העיירה סיפור "מוזר מאוד":

באמצע הלילה הגיעו משרתיו של פריץ העיירה לביתו של החובש העירוני וביקשו ממנו לבוא בדחיפות לביתו של הפריץ. "הפריץ פצוע מכף רגל ועד ראש, מצבו קשה מאד, אנה ממך בוא במהירות להציל את חייו", ביקשו האנשים מהחובש. (בעיירה זו לא היה רופא והחובש מילא את מקומו של הרופא).

בדרכם לביתו של הפריץ סיפור המשרתים לחובש: "מדי פעם יוצא הפריץ בחצות לילה לטייל בעיירה, בדרך כלל הטיול עורך כשעה. הלילה, לאחר שעברו שלש שעות והפריץ לא חזר לביתו, התחלנו לדאוג לשלומו. לפני

כשעה שמענו אנחות מהחצר. כשיצאנו מהבית מצאנו את הפריץ פצוע וחבול בכל חלקי גופו. הוא לא מסוגל לדבר ואין אנו יודעים מה קרה לו וכיצד הוא נפצע".

ומכיון שכך, אגלה לך כיצד נפצעתי, אני מבקש שתשבע לי, שלא תגלה זאת לאיש בעיירה

החובש הגיע במהירות לביתו של הפריץ, ששכב מחוסר הכרה. החובש חבש את פצעיו ונתן לו כדורי הרגעה. לאחר ששהה ליד מיטתו שעה ארוכה, עזב החובש את הבית.

למחרת השתפר קצת מצבו של הפריץ. כשהגיע החובש לבקר, אמר לו הפריץ: "אני יודע שאתה הצלת את חיי, ועל כך אני מודה לך מאד. ומכיון שכך, אגלה לך כיצד נפצעתי, אני מבקש שתשבע לי, שלא תגלה זאת לאיש בעיירה".

לאחר שהחובש הבטיח לו שלא יגלה את הסוד לאיש, סיפר לו הפריץ: "נתקנאתי בהצלחתו של הסוחר היהודי, ולכן החלטתי להרע לו ולהתנקם בו. ומכיון שיש לי כוחות כישוף, הרי כששמעתי שלסוחר היהודי נולד תינוק, נהגתי להתחפש לחתולה, להגיע לביתו בלילה שלפני הברית, ולחנוק את התינוק. בפעם הזאת כשהגעתי לבית היהודי, התנפל עלי איש אחד וחבט בי בכל כוחותיו עד שבקושי נשארתי בחיים".

את הסיפור הנפלא הזה סיפר החובש בעצמו לחסיד ר' דוב בער יפה. "אני נשבעתי לא לספר את הסיפור לתושבי העיירה, אבל אתה הרי לא תושב העיירה ולך מותר לי לספר", אמר החובש.

(עפ"י רבותינו נשיאינו)

סאמרותיו המשך מעמוד 1

שמוא במסכת קידושין דף פ"ב: "הספנין רובן חסידים", פירש רש"י: "שפורשין במקום סכנה ותמיד הם ברעדה". על פי זה מובן שדוקא לאחר שנח ובניו היו שנה שלמה במקום סכנה, הקריבו את קרבנם ברעדה, וזבחי אלקים רוח נשברה, על ידי קרבן כזה דייקא, נשבע הקב"ה שלא יביא מבול לעולם, מה שאין כן אם היה מקריב קרבנות לפני המבול שלא ברעדה, לא היה מצליח למנוע את המבול. והענין שהביא נח ששה זוגות דווקא, אפשר שהוא מכוון על פי מה שכתוב בפרשה: "עוד כל ימי הארץ זרע וקציר קיץ וחורף וקור וחום" – שש

תקופות השנה, ואם כן הוא הביא לכל תקופה זוג של כל מין טהור, לקיום העולם. ועכשיו שאין לנו קרבנות, התפלה במקום הקרבנות תקנום, שזה ענין "אדם כי יקריב מכם" שההקרה היא – מכם, כמו שכתוב בלק"ת מאדמו"ר הזקן פרשת ויקרא עיי"ש. והתפילה צריכה להיות גם כן בהכנעה ושפלות, כמו שאמרו רז"ל: "אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש". מתוך הספר "ירים משה להגה"צ המשפיע הרב משה וובר זיע"א

הודעה חשובה

המעוניינים
שיערך עבורם
תיקון מרן החיד"א
הקדוש להסרת עין הרע, קללות
וחלומות רעים, להצלחה,
לרפואה, לפרנסה
ולמצויאת הזיווג

יתקשרו לעורך העלון שליט"א

058-5828284

זה קרה השבוע המשך מעמוד 1

ישנם גם כאלה בינינו שמבקשים לתלות את הסיבה בפרץ הטרור וההשתערות הגואה של המחבלים ימ"ש בהתנהגות זו או אחרת של יהודים מסויימים שכאלו מרגיזים ומתגרים בהם. בכדי להזים גישה זו, אספר כאן את מה שסיפרה לי דודתי שתחיה בת ה-90 לאוי"ש: "זה קרה בעיר העתיקה לפני יותר משמונים שנה. הייתי אז ילדה כבת 4. יום אחד הלכתי עם אמי ז"ל ברחובות העיר העתיקה, לפתע הבחנו שכנופיית ערבים צמאי דם רצה לעברנו עם גרזנים אימתניים תוך כדי שהם זועקים בהשתלהבות ובקולי קולות 'אטבח אל יהוד' 'אטבח אל יהוד'. באותה השעה אמי החביאה אותי תחת הסינר שלה וניסתה לגונן על עצמה מפני אותם הטובחים חסרי הרחמים". ובנקודה זו הפסיקה דודתי לרגע את שטף דיבורה תוך כדי שהיא מוחה דמעה מעינה. ואז המשיכה ואמרה לי: "באותה התקופה הייתה דווקא שכנות טובה בינינו לבינם ולמרות שלא הייתה שום סיבה נראית לעין להתנהגותם זו, הם כאמור רצחו אותנו היהודים מתוך איבה ועוינות נוראה".

מכל הנ"ל ברור ומובן שעלינו להתעורר מהאדישות שאופפת קבוצות מסויימות בתוך עמנו ולהתפלל ולזעוק לפני אבינו שבשמים שיאמר די לצרותינו בדיוק כפי שעשו אבותינו כאשר התרגשו עליהם צרות וגזירות ר"ל. צו השעה עבור עם ישראל כעת זה להתאחד ולקיים עצרות תפילה. ובזכות התשובה, התפילה והצדקה שנערוך בוודאי שהשי"ת יעביד מעלינו את רוע הגזירה ונזכה להיגאל ע"י משיח צדקנו בקרוב ממש ונשב בארצנו הקדושה מתוך שלוה, מנוחה ושמחה.

22/137